

Bratia a sestry,

verše, ktoré sú základom dnešnej kázne opisujú to, čo urobili mudrci, keď prišli k Ježišovi. Ešte predtým ako sa dostaneme k týmto veršom, zastavme sa pri tom, ako sa mudrci k Ježišovi dostali.

Dnes sa už hovorí o troch kráľoch. V biblickom texte sa píše o mudrcoch. Môžeme ich tiež nazvať mágovia alebo astronómovia. Boli to mudrci a nevieme, koľko ich bolo. Iba vieme, že priniesli 3 dary. Títo mudrci prichádzajú najprv do Jeruzalema a tam zisťujú, kde je práve narodený kráľ židovský. To spôsobilo, že Herodes a mnohí obyvatelia v Jeruzaleme sa predesili. Prečo sa predesili? Označenie kráľ židovský bol oficiálny titul Herodesa Veľkého. Otázku mudrcov mohli pochopiť tak, že ide o Herodesovho konkurenta. Preto sú predesení. Herodes si dá zavolať veľkňazov a zákonníkov.

To, že sa tu hovorí o viacerých veľkňazoch môže znamenať, že spolu so súčasným veľkňazom prišli aj tí, ktorí zastávali túto funkciu pred ním. Zákonníci boli tí, ktorí študovali a veľmi dobre poznali to, čo my dnes označujeme ako Starý zákon.

Herodes si ich dal zavolať preto, aby mu zistili, kde sa má narodiť Mesiáš. Tituly kráľ židovský a Mesiáš sú tu použité zámenne. Mudrci sa pýtajú: „Kde je narodený kráľ židovský?“ Herodes sa pýta: „Kde sa má narodiť Mesiáš?“ Ježiš je Kráľ, ale v inom zmysle, ako si to predstavoval Herodes. Ježišovi v žiadnom prípade nešlo o to, aby prebral Herodesovi jeho kráľovstvo. Herodes, rovnako ako mnohí ďalší, nepochopil, aký Kráľ je Ježiš. Herodes sa dozvedel, že Mesiáš sa má narodiť v Betleheme. Zavolať si tajne mudrcov a poslal ich do Betlehema so slovami, aby ho informovali, keď nájdu Ježiša. Herodes mudrcom tvrdil, že to chce vedieť preto, aby sa aj on mohol pokloniť Ježišovi. Z neskorších udalostí vieme, že to v skutočnosti bolo preto, aby ho zabil.

Aj v tomto môžeme vidieť zvláštne Božie riadenie. Mudrci nevedia, kde majú hľadať Mesiáša a cestu im ukazuje sám kráľ Herodes. Ten, ktorý mal s Ježišom úplne iné plány. Pán Boh koná tak ako chce a pre svoje dielo si používa koho chce. Keď mudrci odchádzajú od Herodesa, mohlo by sa zdať, ako by už bolo všetko stratené, akoby sa to Pánu Bohu vymklo z rúk. Pán Boh môže urobiť niečo, čomu nerozumieme, ale všetko, čo Pán Boh koná je pre naše blaho, aby nám dal budúcnosť a nádej. Pán Boh koná zvláštne, ale vždy pre dobro človeka. Zároveň sa dozvedáme, že Boh nedopustil, aby Herodes Ježišovi ublížil. Mudrci sú nakoniec vo sne upozornení, aby sa nevracali k Herodesovi, ale aby sa domov vrátili inou cestou.

Keď k Ježišovi prichádzali, uzreli hviezdu. Zaradovali sa veľkou radosťou. Táto radosť stojí v protiklade k Herodesovmu predeseniu. V doslovnom preklade to znie „zaradovali sa radosťou veľkou veľmi“. Je tu zdôraznená intenzita radosti. S rovnakou

veľkou radosťou bežali ženy od hrobu zvestovať učeníkom vzkrieseného Krista. Zvest' o samotnom Kristovi je radosná správa. V Kristovi je záchrana, odpustenie a pokoj, a to prináša neopísateľnú radosť. Je to radosť v našom vnútri. Nemusí byť vždy navonok viditeľná. Táto radosť môže v srdci pretrvávajúť aj vtedy, keď máme na tvári slzy. Je to preto, lebo tá radosť nie je založená na vonkajších okolnostiach, ale na Kristovi. Apoštol Pavol napísal: *Radujte sa v Pánu vždycky, opakujem radujte sa.* Tieto Pavlove slová sú napísané v liste do cirkevného zboru vo Filipis. Napísal ich v období, keď bol vo väzení. Je vo väzení, a predsa sa raduje v Pánovi a aj iným prikazuje, aby sa radovali. Kristus je vzkriesený a je s nami. To je radosť, ktorá je nezávislá na tom, ako sa cítime. Niekedy sme smutní, niekedy sme veselí a niekedy by sme povedali, že niečo medzi tým. Radosť, ktorú máme v Kristovi zostáva.

Veľká radosť z toho, že našli narodeného Mesiáša, naplnila mudrcov z východu. Padli na kolená a klaňali sa Ježišovi. Padnutie na kolená a poklonenie sa spôsobom že sa čelo dotklo zeme bolo vyjadrením, ktorým sa v tej dobe preukazovala česť a sláva významnej osobe. Osobou, ktorej je takto preukazovaná česť, je náš Pán Ježiš Kristus.

Z textu sa nedozvedáme mená mudrcov, ani odkiaľ presne pochádzali, ale trikrát zaznieva to, čo je dôležité. Je to sloveso „pokloniť sa“. Dvakrát v súvislosti s mudrcmi, ktorí Ježiša najprv hľadajú preto, aby sa mu poklonili. Keď ho nájdu, tak to skutočne urobia. Raz to sloveso „pokloniť sa“ použil Herodes. Herodes nemal v pláne pokloniť sa Ježišovi. Mudrci sa Ježišovi podriaďujú a Herodes ho odmieta. Ako kresťania sa podriaďujeme Kristovi a chceme žiť podľa Jeho vôle. Keď je Kristus naším Kráľom, prijímame učenie Biblie a snažíme sa podľa toho riadiť svoje životy. Ten, kto Krista odmieta ako Kráľa, odmieta toto všetko. Odmieta sa podriaďovať Kristovi a svoj život si chce riadiť podľa seba, tak ako sám uzná za vhodné.

Kráľ všetkého stvoreného prišiel na zem, podriadil sa vôli svojho Otca a dal svoj život za nás. Kristus dal sám seba a nechal preliať svoju krv, aby nám bolo odpustené, aby sme boli v Jeho mene zachránení. Mudrci pristúpili k narodenému Kristovi a vzdali mu česť. My pristupujeme ku vzkriesenému Kristovi a z jeho ruky prijímame odpustenie. Boh prijíma každého a ku Kristovi môže pristúpiť každý. Amen.

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v 2. liste Korintským v 13. k. :

Nakoniec, radujte sa, bratia, zdokonaľujte sa, napomínajte sa, buďte jednomyselní, zachovávajte pokoj a Boh lásky a pokoja bude s vami.

Milosť nášho Pána Ježiša Krista, láska Božia a účasť Ducha Svätého so všetkými vami. Amen.